அப்பாக்களின் வாழ்வில்
நெகிழ்ச்சியான தருணங்கள்

'□□□□□□□□□□□□□

2. □□□□□□□□□□ □□□□□□!

கழந்தை தன் பிஞ்ச கைகளால், அந்த மலெ்லிய விரல்களால், மழ கயையும் வதைத்த அப்பாவின் ஆள்காட்டி விரலபை் பிடிக்கும். அந்த அழகை ரசிக்கவே அப்பாவிற்க ஆயிரம் கண்கள் வணே்டுமே! என்ன சயெ்வார் அவர்? நரேம் கிடகை்கும் பாேத எல்லாம் தன் விரலை கழந்தையிடம் நீ ட்டி நீ ட்டி விளையாடும் அப்பாக்களை தினமும் பார்க்கலாம். அதன் பின்னால், எவ்வளவ பரோனந்தம் ஒளிந்த இரக்கிறத என்பதை நம்மால் ஓரகாலமும் உணர மடியாத.

3. □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□!

ஓர அப்பாவக்கப் பணெ் கழந்தை பிறந்த விட்டால் கடே்கவே வணே்டாம். அந்த கட்டி தவேதையை தன் மடியவைிட்ட இறக்கவே மாட்டார். தன் மார்பில் அவள் எட்டி உதகை்கும் சகமும், அவளின் அழகிய கொஞ்சல் சிரிப்பும் அப்பாவை வீ ழ்த்தும் அஸ்திரங்கள். ராஜகுமாரியை கொஞ்சி கொஞ்சி நாட்களகை் கழிக்கும் அப்பாவின் மனதில் இரக்கும் ஓரவித உணர்ச்சி... அதை கறிக்க சொற்களை கண்டுபிடிக்கத்தான் வணே்டும்!

4. □□□□□...!

'ங', 'க', 'ஆ', 'ஊ' என தன் கழந்தையின் ஓசகைளையும், அழகரலையும் கடே்ட கடே்ட திரப்தி அடவைதற்கள் 'அப்பா' என ஓர கரல் கடே்கும்! கட்டக்கடங்காத காட்டாற பரோன்ற மகிழ்ச்சிதான் அங்க பாயும். ஆனால், நம் அப்பாக்களக்கத்தான் அம்மாவபை் பாேல மகிழ்ச்சியை வளிெப்படத்த தரியாதே, அதனால் வாயலெ்லாம் பல்லாக, 'அப்பா சொல்ல, அப்பா சொல்ல' எனக் க□றிக் கொண்டே இரப்பார்கள்!

5. □□□□□ □□□!

தன் மார்பிலும், மதகிலும், தாேளிலும் தவழ்ந்த அந்த பிஞ்ச பாதங்கள் மதல் அடியை எடத்த வதை்ததும், அம்மாவின் சிரித்த மகம்தான் அநகேமாக மதலில்

தரியும். ஆனால், அப்பாவின் ஆனந்தக் கண்ணீ ரும், மகிழ்ச்சியும் நமக்கு அவ்வளவாக தரிவதில்லை. காரணம், அவர்கள் நாம் விழாமல் இருக்க நமக்குப் பின்னால் நம்மதை் தாங்கிக் கொண்டு இருப்பார்கள்.

6. □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□!

மலெ்ல அப்பாவின் சுண்டு விரலை பிடித்து நடை பயின்ற தன் கண்மணியின் ஒவ்வொரு வளர்ச்சியிலும் அப்பாவின் வளிெப்படுத்தப்படாத கு□த□கலம் ஒளிந்து இருக்கும். நம்முடயை ஒவ்வொரு சிறு வறெ்றியகை் க□ட மிகப் பரிெய சாதனயைாக எண்ணி நம் அப்பா கர்வப்படுவார். நம்முடயை ஒவ்வொரு சயெலயைும் சாதனயைாக மாறு்றுவதில் அப்பாவிற்கு பரெும் பங்கு இருக்கிறது! ஆனால், நம் அப்பா எதயைும் வளிெக்காட்டுவதில்லை, கண்டிப்பதை் தவிர! ஆனால், அதே கண்டிப்பும்தான் நம்மை ஒரு சிறந்த ஆளுமையாக மாறு்றுகிறது என்பதை காலம்தாதான் நமக்கு உணர்த்தும்.

7. □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□!

தன் விரல் பிடித்து நடந்த தன் கூட்டி தவேதை பருவ வயதில், ப□ப்பயெ்தியதும், தன்னை அறியாமல் ஓரு ஆனந்தமும், பயமும் அப்பாவின் உடல் எங்கும் பரவும். அந்த உணர்வை எப்படி சொல்லலாம்? தன் பணெ்ணபை் பதத்திரமாக பார்த்துக் கொள்ள வணே்டிய கட்டாயமும், அவளுக்கு்த் தவேயைானதசை் சரே்க்க வணே்டும் என்ற பொறுப்பும், இன்னும் வகெுசில வருடங்களில் அவள் இன்னொருவனின் மனவைி என்கிற எண்ணத்தின் தாக்கமும், பரோனந்தமும் ஓருசரே ஓருவித உணர்ச்சியை அப்பாவின் மனதில் உருவாக்கும். அதபை் பணெ் பிள்ளகைளபை் பறெ்ற அப்பாக்களால் மட்டுமே உணர மு□டியும்.

8. □□□□□□□□□!

காலங்கள் உருண்டோட 'நறே்று பிறந்த கு□ழந்தை போல' தோன்றும் தன் பிள்ளைக்கு திருமண நாள் கு□றிக்கப்படும். மகனாக இருந்தால், அவனை நல்ல ஓரு ஆண்மகனாக வளர்த்து, தன்னை நம்பி வரும் பணெ்ணை தன் தாய்க்கு நிகராக நடத்துபவனாக மாறு்றி இருக்க வணே்டும். மகளாக இருந்தால், அவளுக்கு ஏறு்ற துணையை தரே்ந்தடெுக்க வணே்டும். தன் மகளின் ககைளை தன்னைவிட பதத்திரமாகப் பார்த்துக் கொள்ளும் ஓர் ஆடவனிடம் ஒப்படகை்கும் நொடி... நம் மகளின் வாழ்வு நிறவைானதாக இருக்க வணே்டும் என்ற வணே்டுதல் ஓருபுறமும், இனி இவள் மீ து இவள் கணவனுக்கே

முதல் உரிமை என்ற நிதர்சனமான உண்மை மறுபுறமும் மாறி மாறி அலைகைழிக்கும். ஆனாலும், உதட்டில் புன்னகையுடனும், கண்களில் ஒளிந்திருக்கும் கண்ணீ ருடனும் தன் மகளை, மருமகளாக இன்னொரு வீ ட்டிற்கு வழி அனுப்பி வைக்கும் அப்பாவின் மனதில்தான் எத்தனை எத்தனை எண்ணங்கள்!

இப்படி ஒரு அப்பாவின் வாழ்வு முழுவதுமே சிறு சிறு நெகிழ்ச்சியூறும் தருணங்களால் நிறைந்தவையே. ஆனால், நம் கண்களுக்குத்தான் அது தெரிவதில்லை. நாம் நம் அப்பாவிடமிருந்து எவ்வளவு தொலைவில் இருந்தாலும், அவரிடம் எவ்வளவு கோபப்பட்டாலும், அவர் நம் மீ து வைத்திருக்கும் அன்பும் காதல் என்றும் குறையாது. சின்னச் சின்ன தருணங்களிலேயே மனநிறைவு அடையும்.

அப்பாக்களுக்கு நிகர் அப்பாக்கள் மட்டுமே!

-□.□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□
(□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□)

source: விகடன்